

Erőszak

Imádkozzál, hogyan dolgozzál...

Manapság még mindig létezik Magyarországon munkahelyi diszkrimináció. Csak éppen bizonyítani nem lehet, mivel a jogsértést elkövetők be nem vallanak. Így inkább mismásolnak, vagy semmilyen indokot sem adnak az elbocsátásra, a felvételi elutasításra. A munkavállaló így joggal feltételezheti, hogy bizony közvetett megkülönböztetés áldozata lett...

Játék és nyereség

Ingyen belépők az Aranyszamár Színház előadására!

Van választás

Nagyon elterjedt hazánkban a családon belüli erőszaknak több formája is. Sokan túrik a megpróbáltatásokat éveken vagy egy egész életen keresztül. Pedig van megoldás!

Homo animal- cruciatu – avagy aki állat- ot bánt, mikor fog embert is?

Az emberi kreativitás és kegyetlenség határtalan: tigriseket ölnek le bundájukért, vagy végtagjaikért, elefántokat mészároznak, hogy agyaraikat szörnyen olcsón eladhassák, kis állatok milliói esnek áldozatul a gazdagok által oly nagyon kedvelt bundák készítésének...Ám nem kell más kontinensen keresgelnünk: hazánkban legalább ennyire felelőtlenül viszonyulnak az emberek a kutyákhoz például.

Minden eladó?

Az este elborította a várost sűrű navigációs sötéttséggel, és a házak között kigyúltak a közvilágítás fényei. Vele együtt a számtalan reklám is világra ébredt. „Vegyél meg! Vegyél meg!” Nem tudott nem odanézni, minden irányból bombázta érzékeit a rengeteg hír és újdonság. „Ki engedte meg, hogy az életembe törjetekek?” A lélek megerősöklése.

Testrészek postán

Kínából emberi testrészeket küldtek egy amerikai laboratóriumnak, de a csomagokat rossz helyre kézbesítették.

Uszodatechnika

Szauna, Jacuzzi

Kertépítés

Stúdió
Járva
KFT.

Reklámdékor

Kandalló

Oldalunkon fontos információkat talál ahhoz, hogy miként fogjon hozzá tervei megvalósításához. Témaköreink területén a legkiválóbb termékeket kínáljuk, melyek nagy része web áruházunkban online is megvásárolható. A tervezéstől a teljes kivitelezésig számíthat szaktudásunkra, sokéves tapasztalatainkra.

www.jstudio.hu

Kedves Olvasó!

Az emberi élet egyik legnagyobb motiváló ereje a félelem. Szeretünk arra figyelni, merre nem jó nekünk, merre veszélyes, merre fog minket a nagyobb baj érni. Az életvezetésünkben nagyon sokat számít a szemléletünk, hogy mire fókuszáljuk figyelmünket. Hiszen, ha folyton veszélytől tartva irányítjuk életünket, a félelem ösvényén fogunk haladni. Olyan mintha folyton a bezáródó ajtókat figyeljük. Így rövidesen az az érzésünk fog támadni, bezártak minket, és tehetetlenek vagyunk. Ennél felőrlőbb érzését nem tud átélni ember. Ebből a tehetetlenségből, ebből a félelemből születik az erőszak.

Az erőszak abból az érzésből fakad: életünk irányíthatatlan.

Ebben a számunkban bemutatjuk az erőszak néhány megjelenési formáját, amivel akár hétköznapjaink során is találkozhatunk, ugyanakkor megpróbálunk eszközt is adni, hogy kiutat találjunk ezekből.

Mindenkinek lehetősége van félelem nélkül, boldogságban élni!

Csak meg kell tanulnunk a figyelmünket megfelelő - energiával feltöltő, pozitívan motiváló - jelenségek irányába fordítanunk!

Ezzel a számunkkal az életszemlélet megváltoztatásához szeretnénk egy kis erőt adni!

Gondolkodtató kikapcsolódást mindenkinek!

Sablik Henrik
főszerkesztő

bulvár blokk

Van választás	4
Imádkozzál, hogy dolgozzál	5
Homo animalcruciatu	6
Ég veled, Mari!	7
Testrészek postán	7
Rendkívüli könyvajánló	8
Kétéves - és tanít...	9
„A szavak ablakok ...”	10
Költészet napja	12
Recycling Fesztiválról	13
Két keréken az Unióban	14
Mai menü	15
Minden eladó?	16
Őszi fordulat	17

Pál utcai fiúk: Félek

Félek a tüztől, félek a víztől,
Félek a hótól, félek a jégtől,
Félek a téltől, félek a nyártól,
A megszületéstől, a pusztulástól.

Félek az AIDS-től, félek a ráktól,
Félek a fűtől, félek a fától,
Az iskolától és a tanártól,
Az ébredéstől, az álmodástól.

Félek a szextől, félek a lánytól,
Félek apámtól és félek anyámtól,
Félek a rendőr gumibojtjától,
És félek az Isten haragjától.

Félek a zajtól, félek a fénytől,
Félek a csendtől és a sötétől,
A kísértetekről, a szellemektől,
Az állatoktól és az emberektől.

Félek a vértől, félek a tüttől,
Félek a drogtól, és félek a fától,
Félek az újtól, félek a másiól,
A megérkezéstől, az elindulástól.

Félek a Naptól, és félek a Holdtól,
Félek a rossztól, és félek a jótól,
Félek a sorstól, a csillagoktól,
És félek, félek önmagamtól.

Gianlorenzo Bernini
Proserpina elrablása (részlet)
1621-22, Róma, Galleria Borghese

Van választás

Nagyon elterjedt hazánkban a családon belüli erőszaknak több formája is. Sokan túrik a megpróbáltatásokat éveken vagy egy egész életen keresztül. Pedig van megoldás!

Az elmúlt években több esetben is hallhattunk családon belül történő erőszakos fellépésekről.

A leggyakoribb talán még mindig a férj vagy élettárs által okozott bántalmazás. Tény, hogy a nők kiszolgáltatott helyzetben vannak. Az esetleg megromlott párkapcsolati viszony nem csupán a csendesebb vitákban nyilvánul már meg, hanem komoly szópárbaj és fizikai fenyeítés is jellemző.

Az alkohol fogyasztása növeli az ilyen esetek számát. Az élettárs sokszor nem ura önmagának a megívott szeszmenyiség miatt. Általában a családfő (férfi) tarthat terrorban anyát és gyermekeit. A bántalmazott fél pedig nem mer kilépni a tönkrement kapcsolatból azért, mert fél vagy azért, mert ragaszkodik. Ez két ellentétes dolog, mégis igaznak bizonyul. Sokszor vallják az ilyen nők, hogy szeretik a férjüket.

Napról napra nő a rettegésben élők száma. Amikor azonban baj van, és esetleg rendőrséget hívnak ki a feldúlt, ittas partner miatt, nem történik semmi. A bántalmazót lefektetik, mondván, aludja ki magát, a félelemben élőt pedig megpróbálják megnyugtatni. Mégis fontos, hogy segítséget hívjunk. Az ilyen incidensek ugyanis feljegyzésre kerülnek, ami egy későbbi válás vagy bírósági ügy esetén hasznos lehet.

Nemrég az újságok és a televízió is tele volt azzal a hírral, amikor egy fiatal lány leszurta saját édesapját, mert az édesanyját és magát akarta védeni. Mert félt! Mert nem tudott mit tenni, hogy megállítsa! Pedig szerette az apját. Mentek a találgatások, hogy mi igaz és mi nem. Vádaskodtak, de senki nem tudhatta, hogy mi ment végbe abban a lányban akkor, abban a pillanatban. A gyermek jelenléte bonyolítja és nehezíti az ilyen családok életét. Mert akkor már a gyermekeket is kell féltetnie az embernek, nemcsak saját magát.

A szexuális zaklatás szintén probléma. Nagyon gyakori jelenség, hogy a tettes személye a mostohaapa, a nagybácsi, egy barát, a család egy tagja. Ezt azok a statisztikák is igazolják, amelyekben az szerepel, hogy az ilyen elkövetők 80 százaléka az áldozat közvetlen környezetéből kerül ki. Ezek az emberek nem elégszenek meg a látvánnyal „sajnos”, pedig az elszennvedők nagyszámában kiskorúak. Testi érintkezésbe lépnek a gyermekkel. Leggyakoribb, amikor fogdostatják magukat, rosszabb esetben közöszlnek is a védtelennel. Miután megtörtént a fizikai kapcsolatba lépés, kezdődnek a fenyegetések. Megzsarolja a gyereket, hogy ha ezt elmondja valakinek, nagyon mérgesek lesznek rá, ha beszél a dologról, vagy esetenként meg is veri az áldozatot. Demonstrálni akarja a hatalmát, hogy ne derüljön ki a titok. Ezek a fenyegetések általában megteszik a hatásukat, és az egyén hallgat és túri a megaláztatást, a zaklatást. Hiába a legborzalmasabb érzések járnak át a bizonyos pillanatban (fájdalom, vérzés, lelki sérülések), nem szól senkinek, mert rettegésben tartják. És ez évekig folytatódhat így. Gyakori a konkrét szexuális zaklatás esetében, hogy sérülései vannak az alanyoknak. Ezeket rejtetni kell, szégyellnie kell, hazudnia kell miatta. Ez teljes mértékű kirekesztettséget eredményezhet.

Általában az anya tud a dologról. Látja, hogy mi zajlik le, de nem tesz semmit. Úgy éli az életét, mintha minden természetes volna, talán saját magának sem vallja be, hogy mi is történik körülötte. Hogy miért, nem tudni. Talán, mert megalázó lenne, ha kiderülne, mert egyedül maradna a gyermekkel, mert sajnálja saját magát, ahelyett, hogy lépne. Ki tudja?

A véletleneknek köszönhető sokszor, hogy kiderül a már hosszú időre nyúlt zaklatás. De előfordul, hogy csak tragédia árán. A gyógyulás pedig sok idő. Pszichológus, terapeuta nélkül nem megy a gödörből való kimászás. A testi sebek begyógyulnak, de a lelkiek talán soha. De érdemes küzdeni!

Aki ilyen helyzetbe kerül az élete során akármilyen formában, az ne felejtse el, hogy van más választása is, nem kell abban élnie, amiben él. Senkinek nincs a sorsában megírva, hogy szenvednie kell. Ha fájdalmas is az egyedüllét, biztos nem fájdalmasabb egy rossz házasságnál, ahol bántanak. És nem a szégyen a fontos, ha olyasmi történik velünk, ami mással nem. Segítséget igenis kell kérni! Már sok lehetőségünk van, ha veszélyben érezzük magunkat.

Kihez fordulhatunk?

Amnesty International Magyarország: A nők elleni erőszak elleni szervezet egyike.

Elérhetőség: www.amnesty.hu

Nane – Nők a nőkért az erőszak ellen: Bátorítást talál az erőszak ellen.

Elérhetőség: www.nane.hu

Ingyenes segélyvonal: Minden este 18 és 22 óra között.

Elérhetőség: 06-80-505-101

Habeas Corpus Munkacsoport: Jogi segítséget is kérhetsz itt.

Elérhetőség: www.habeascorpus.hu

Szalóki Zsófia

Dísz, krimi, náció 1.

Imádkozzál, hogy dolgozzál...

Manapság még mindig létezik Magyarországon munkahelyi diszkrimináció. Csak éppen bebizonyítani nem lehet, mivel a jogsértést elkövetők be nem vallanak. Így inkább mismásolnak, vagy semmilyen indokot sem adnak az elbocsátásra, a felvételi elutasításra. A munkavállaló így joggal feltételezheti, hogy bizony közvetett megkülönböztetés áldozata lett...

Manapság még mindig létezik Magyarországon munkahelyi diszkrimináció. Csak éppen bebizonyítani nem lehet, mivel a jogsértést elkövetők be nem vallanak. Ha beismerik, azzal vaskos pereket húzhatnak a saját nyakukba. Tudják jól, hogy a magyar jogrendszer tiltja a hátrányos megkülönböztetést. Így inkább mismásolnak, sikamikálnak, eltussolnak vagy – a leghatékonyabb megoldás – semmilyen indokot sem adnak, miért bocsátották el a kollégájukat, vagy miért nem alkalmazták a potenciális munkatársat. Alanyunk így joggal feltételezheti, hogy bizony közvetett diszkrimináció áldozata lett. Magyarországon mégis meglepően kevesen fordulnak a Munkaügyi Bírósághoz, hogy ítéljen ügyükben. Ennek több oka van: félnek a további megaláztatástól, és attól, hogy innentől kezdve annyi a karrierjüknek. Senki nem szereti a problémás munkatársat...

Nő is, anya is, kisebbségi is

Évszázadok óta hátrányban él a nő a férfival szemben, és ez a különbség az atomkorban, sőt az internetkorban is megmaradt. Így fordulhat elő, hogy egy férfi még mindig többet keres azonos munkakörben tevékenykedő nőtársánál. Hogy miért nem tűnt el a régi korok szellemével ez az avított gondolkodás – nem tudni. Hiába vívták ki szüfraszettek a nők egyenjogúságát; ma ugyan elmehet Éva szavazni, megtanulhat olvasni, hála Istennek és a rendszernek, de hogy nem fog ugyanannyit keresni, mint Ádám, az holtbiztos.

Az pedig, ha az a szerencsétlen asszony családot alapít, és életet ad egy, ne adj' Isten, kettő gyermeknek – az nagy eséllyel a karrierjébe kerül. Ott egye a penész, a család fontosabb (kellene, hogy legyen), de akkor pedig pénzügyi gond üti fel fejét, és a közkasszán eluralkodik az általános káosz. Manapság nem bír el egykeresős családmódelleket ez a társadalom. Muszáj az anyának is visszaugrania a mókuserékebe idő előtt. Ami nem volna gond, ha volna hova visszamennie.

Az is köztudott, hogy a legtöbb munkahelyen kinézik például a roma származású vagy zsidó hitű dolgozókat. Ha el nem is bocsátják őket, akkor is keserű szájjal kénytelenek végezni munkájukat: megjegyzések, bizalmatlan pillantások, ostoba tréfák áldozataivá válnak.

Sokan mások...

Kevesebbet beszélünk azokról, akik értelmi vagy fizikai képességeik hiánya miatt szenvednek a diszkriminációtól, pedig ők is megérdemlik a munkavállalás jogát. Ki szeretne alkalmazni egy Down-kóros, egy siketet vagy egy kerekesszékes előt? Ha ezt a kérdést beleíránk egy álláskereső hirdetésbe és feltennénk az internetre, bizony nem akadna talán egy jelentkező sem! Az is nagyot csalódhat, aki esetleg túlsúlytól szenved vagy nem előnyös a kinézete. Vannak olyan, szakmájukban profi munkavállalók, akik nem tudnak elhelyezkedni, mert „kövérek” vagy „sebhelyes arcúak” vagy lépten-nyomon megkapják a beosztásukat: „homi”. Újabb nem alkalmaznak szívesen dohányos munkaerőt, ami valahol érthető, de talán nem így kellene jobb belátásra téríteni azt, aki a rossz szokásától nem tud megszabadulni.

Halmazottan hátrányos helyzetben

Jelenleg is van példa arra, hogy egy harmincas anyuka, aki történetesen túlsúlyos és egy vagy több gyereket nevel, képtelen elhelyezkedni a szakmájában. Hiába a többéves tapasztalat, rengeteg referencianyag és nívós személyes honlap; egész egyszerűen előbb veszik fel az egyedülálló, gyermektelen, jó alakú, fiatal nőt vagy inkább minden bulira kapható férfit, mint őt. Kis túlzással állíthatnánk, hogy egy sündisznót előbb alkalmaznak, mint ezt az asszonyt. Pedig kell neki a munka, kell neki a pénz. Őt is megilleti az életszínvonal, mint bárki más. Sőt! Hiszen plusz egy vagy több száját etet. Igaz, a gyermekei lekötethetik, ha betegek vagy korábban el kell menni értük az óvodába, iskolába. De bizton lehet számítani rá munkaügyben, mert a családdal együtt értékrendet is szerzett. Az életkorral együtt pedig nő a szakmai tapasztalat és a bölcsesség.

Ám valahogy ez nem számít, ami szomorú. Nem csak Magyarországon kísért ez a szellemiség. Ahogy egy ismert személyiség mondta volt: a fejekben kellene rendet tenni. És tényleg.

(folytatása következik)

Szabó Borka

Sajtóháttér:
www.obh.hu
www.habeascorpus.hu

Munkahelyi diszkrimináció: minden, a dolgozó emberrel szemben elkövetett hátrányos megkülönböztetés faj, nem, életkor, külső megjelenés, szexuális identitás, fizikai és értelmi képességek, családi állapot vagy zavaró rossz szokás alapján.

“Nem az a legnagyobb félelmünk, hogy esetleg alkalmatlanok vagyunk.
A legnagyobb félelmünk az, hogy képességeink minden képzeletet fölülmúlnak.”
Marianne Williamson

Homo animalcruciatu – avagy aki állatot bánt, mikor fog embert is?

Ez a történet a bérházi lakásban való kutyatartásnál kezdődik, a nagybetűs, híradóban is bemutatott állatkínzással folytatódik, és ki tudja, hol ér véget. Az emberi kreativitás és kegyetlenség határtalan: tigriseket ölnek le bundájukért, vagy végtagjaikért, elefántokat mészároznak, hogy agyaraikat szörnyen olcsón eladhassák, kis állatok milliói esnek áldozatul a gazdagok által oly nagyon kedvelt bundák készítésének... Ám nem kell más kontinensen keresgelnünk: hazánkban legalább ennyire felelőtlenül viszonyulnak az emberek a kutyákhoz például.

Kicsiny hazánkban már 1878-tól kezdve találunk ezzel kapcsolatos feljegyzéseket, szabadjon itt megjegyezni, már akkor sem volt elég szigorú az érte járó büntetés (80 pengő neveltséges ár egy életért). Napjainkban némi fejlődést mutat a jogszabályok alakulása, habár a szabadságvesztés és a meglehetősen alacsony pénzbírság továbbra sem túlzott akadályozó erő.

S ha az állatkínzást nem akadályozza semmi, jöhet

szenvedő alanya a gyengébb fél (állatok, nők, gyerekek, nyomorékok, hontalanok)- míg a XXI. századi kultúra által még érintetlen területeken békés harmóniában megfér egymás mellett ember és állat...

Ez lenne a civilizáció következő lépése? Az állatkínzó ember?

Véleményem szerint a legkevésbé sem. Ám amíg a hatóságok félvállról veszik a kérdést, és csak néhány buzgó állatvédő áll az ügy mellé, nem várható semmiféle javulás.

Pedig az állat és az ember kapcsolata nem is kezdődött olyan rosszul- a farkas megszelídítésével az ősember egy valódi, hasznos barátta tett szert, aki máig nem hagyta cserben, segít neki szinte minden területen: a gyógyászatban, a juhtenyésztésben, a bűnüldözésben, sőt még a filmiparban is. Több híres kutyasztrunk is van, gondoljunk csak Rex felügyelőre vagy az irodalom nagyjaira: Lassie-re és Kántorra, Buck-ra és Bogácsra, illetve Mancsra, minden idők leghíresebb magyar mentőkutyájára.

Szerencsére akadnak még olyanok, akik harcolnak az ember legjobb barátjának jogaiért- számos aláírásgyűjtő akció indult, és rengeteg illegális állattartót fűleltek le. A legutóbbi ilyen akció sikerrel zárult, 2003-ban 380 ezernél is több állampolgár aláírása gyűlt össze, hogy az állatkínzás bekerüljön a Büntető Törvénykönyvbe. A kampány a Tolna Megyei Állat- és Természetvédő Alapítvány kezdeményezése volt.

Véleményem szerint az ember igenis javíthat a világon, melyben él, és bárki segíthet a szenvedő állatokon, mert néha tényleg csak egy apróság kell a sikerhez...

Ternák Tünde

a család, a környezet bántalmazása, ezt a statisztikák is alátámasztják, hazánkban az állatkínzásos esetek 21%-ában fellelhető családi erőszak is, és fordítva, a gyerekeiket verő családokban 88%-os az állatbántalmazók aránya. Ez több, mint elkésztő.

Az állatoknak ugyanúgy joguk van a nyugalomhoz, az élelemhez és a szeretethez, mint az embereknek, ám ez egyesek számára egyelőre túl bizarr ötlet- én csak erre tudok gondolni, hiszen mi más okozhatja azt, hogy egy értelmes felnőtt ember egy ártalmatlan állat ellen fordul?

Sokszor hallani a már klisévé szelődött mondatot: ez csak egy állat! Kísértetiesen hasonlít az „ez csak egy gyerek, túlél!” vagy éppenséggel az „egy pofon még nem a világ!” magyarázatokhoz- de vajon ez tényleg így van?

S ha igaz is: valóban kevesebbet ér egy gyermek vagy egy háziállat csak azért, mert gyengébb?

Állítólag civilizált világban élünk. Ennek dacára ebben a civilizált világban gyakran hallani olyan elképesztően durva esetekről, melyeknek

Ég veled, Mari!

Az utolsó Bolondok napja

Április 1-én bezárták az OPNI-t (Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet).

Nem hallottál róla, meg annyira nem is érdekel?

A demót a Védegylet és az Élőlánc szervezte. A média úgy tálalta az eseményt, mint új inspirációt adó rendezvényt, a hőzöngő, zászlós, takarodj szavakat skandáló tüntetőknek. "Az egész esemény kommunikációja gyakorlatilag úgy zajlott le, ahogy egy távoli kelet-afrikai ország polgárháborús eseményeiről kapjuk a tudósítást. Takaréklángon, halkán, magunktól eltávolítva és idegen nevekkkel teletűzdelve."

Szóval ez egy ilyen újabb tüntetés.

Lassan hozzászokik ehhez is a mass-médiát fogyasztó állampolgár.

A nép mondjon le!

"Egy idős, láthatóan az intézményben lakó bácsi ott álldogált a kapunál, és néhány egészséges ismerőse azt mondta neki, mikor búcsúzólag megölegették egymást: „Hová mész most innen, Tibor? Hová mész innen tovább?” - az idős bácsi csak a fejét rázta, és nézett maga elé, aztán vissza a hatalmas fák által koszorúzott épületre."

LOPNI vagy megőrizni? Találó ez a nyelvi lelemény, de nagyon is szomorú zöngéje van.

Bolondok napján talán megengedhető viccelődni egy ilyen nevetséges szituációval. Dobra került az impozáns épület, amely 140 éven át szolgálta az elme és a lélek betegségeinek gyógyítását. Az itt folyó, világszerte elismert oktató, kutató és gyógyító munka jövátételten kárt szenved; szakmai közösségeket, kezelési és rehabilitációs programokat számolnak fel, megszakadnak a gyógyulás szempontjából létfontosságú orvos-beteg kapcsolatok.

Köszönöm a reformokat.

Tm

forrás: <http://hungary.indymedia.org/>

Testrészek postán

Hallottam már olyan sztorit, hogy még az átkosban emigrált hozzátartozó meghalt Olaszban, és mivel a holttest hazahozatala komplikált és főként költséges lett volna, ezért egy jól bevált cselhez folyamodtak. Szegény nagybácsit elhamvasztották, aztán valami szósz-szerű dobozban feladták a magyar hozzátartozóknak. Nehogy véletlenül is lebukjanak, a mellékelt levelet külön küldték el. A baj csak az volt, hogy a levél és csomagja késést szenvedett. Az ajándécsomag előbb ért cél.

A család a csomagnak nekiesett, először felbontották a finom őrölt kávéét, ittak egy bort, aztán a bor mellé valami ételt is kívántak. Gondolták, ez a pikáns poros szósz valamire csak jó lesz. Jó lett, ha ez ilyen, ez a pikáns, érdekes, de azért lement, ha már megcsinálták. A bor sem volt különösebben nagy szám, a pincéből hozott is egy szürkebarátot a családfő, mert mégis csak öblíteni kell ezt a pikánst. Pár nap elteltével a postás hozta ám a levelet. No comment. Szar ügy.

De néha az is megesik, hogy a címek valahogy nem stimmelnek, ráadásul nem is abban az átkosban.

Kínából emberi testrészeket küldtek egy amerikai laboratóriumnak, de a csomagokat rossz helyre kézbesítették. Bútorkegészítők érkezésére számított a michigani Larmande házaspár, ezért nagy lendülettel bontották ki a DHL gyorsposta csomagját. Az első csomagban lévő máj látványa még nem okozott nekik különösebb traumát, de amikor a második csomagból egy emberi fül kandikált ki, nagyon megijedtek. Azonnal visszazárták a dobozt és kihívták a rendőrséget. Nem is tudták volna elkerülni a sokkoló élményt, ugyanis a dobozokon csak kínai felirat volt. A hatóságok felvették a kapcsolatot a csomagokat feladó céggel, és kiderült, hogy további huszonnyolc hasonló csomag lehet szétszórva az országban, írta a BBC.

Tm

(EZ AZ ÖTLET EGY VALÓSÁGOS,
TÜNTETÉSI TRANSPARENSEN SZEREPELT.)

Második nap van rajtam az egyenruha. Bevetésre készülünk. A bakancs kényelmetlen, a fekete, pamut símaszkban izzad a fejem a sisak alatt. Az arcom elé lehajtott plexi karca-in szétfut a fény. Nehéz pajzsom balomon, jobb kezemmel tonfám szorítom. Harcra várok. Adrenalin szintem felszökik, ahogy üvöltünk és pajzsunkat ütjük ütemesen.

Van rosszabb az iskolánál – bököm oda mosolyogva az öltözőben a bakancskötőnek. Takami Kósun Battle Royale című könyvére gondolok. Úgy emlegetik, mint a XXI. századi Legyek ura. Kényszerhelyzetbe hozott 17 éves diákokról szól. Az elképzelt történetben egy elképzelt keleti birodalom védelmi programjának előírása, hogy időszakosan kisorsolnak egy-egy osztályt, akiket egy szigetre visznek. Itt mindenki különböző fegyvert kap. A játék végén egyetlen túlélő lehet.

Overálom cipzárja akad.

Mikor nekiláttam a mesének, kételkedő voltam. „Ugyan már, miért nem fognak össze? Miért kezdenék el egymás lemészárlását?” – de már az első ötven oldal után megértettem: a félelem eszközével egymás ellen hangolják őket. A bizalmatlanság magját elültetik beléjük, és beindítják az ösztönös önvédelmi programot.

Egy évszám jut eszembe: 1984.

Azt is mesélték, nagyon véres könyv. Realisztikus leírásai borzolják az idegeket. Nagyon vártam. Horror- és akciófilmekben nőttem fel, egy háborúban elkövetett torokelvágást - a győzők által élvezetből - dokumentáló kétperces film sem ráz már meg évek óta. Vártam. Aztán egyre-másra jöttek a gyilkolások. Folyt a vér. Én pedig legyintettem. Ugyan már, aki szerint ez véres, nem olvasta Bateman történetét az Amerikai Pszicho című könyvben. Bret Easton Ellis egy fiatal, sikeres menedzserről ír, aki titokban véres és kegyetlen kínzásokkal egybekö-

tött gyilkosságokat visz véghez. Igen, abban a könyvben volt erőszak. Takami Kósun félelemről és önvédelemről ír. Igaz, az eseményeket a japán naturalizmussal közvetíti felénk.

Már másodszor húzom fel a bakancsom, mert valami nyom.

A könyv első felében bajban voltam a nevekkal, de Takami a szereplők tulajdonságait, jellemzőit folyamatosan használja, vissza-visszatér, így 300. oldalánál már magabiztosan ismertem fel például Szóma Micuko nevét is. A kisorsolt osztályba sokféle gyerek jár, így maga a történet, ahogy Stephen King is mondta: „...örülten szórakoztató...”, hiszen mindegyikük másképp áll a feladatnak. Máshogy látja, másként éli meg, és Takaminak köszönhetően majd mindegyik bőröbe belebújhatunk. Na, nem szó szerint. Nekem mégis hiányzott egy olyan szereplő, aki kicsit bölcsebben szemléli az eseményeket, s kívülálló marad. Ha 17 évesen az ember képes bombát gyártani vagy kormányzati rendszereket hackelni, akkor képes lehet arra is, hogy félelmeim felülemelkedjen.

Felveszem a golyóállót mellém.

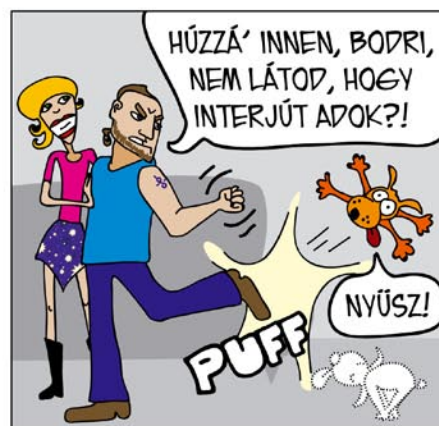
Izgalmas és olvasmányos könyv. Azt mondják, akár a közeljövőben is játszódhat. Szomorú lenne. Nem azért, mert diákok ölik egymást egy álom-állam kedvéért, hanem mert az emberek továbbra is szűken látnak majd. Az események csak egy olyan világban történhetnek meg, ahol az emberek nem törődnek a másikkal. Félelemből.

Felsorakozunk. Pajzsunk magunk elé emeljük.

Megadják a jelet, üvöltve rohanni kezdünk. Be a kocsik közé.

A római katonák ellen.

Sablik Henrik

Kétéves – és tanít...

Játszóter.

Ovi előtti korosztály: egy kétéves, két hároméves.

A két nagyobbacska elmélyülten játszik.

A kicsinek nagyon tetszik, ő is szeretne együtt rakosgatni velük.

Közelmegy, szépen kéri, vegyék be őt is.

Elutasítják.

Kérlelgeti őket.

Egyre kurtább a válasz; a végén egyikük ellöki a kicsit.

Hangos sírásra fakad, anyjánál keres vigaszt.

- Mi történt? – kérdi hüppögve.

Anya elmagyarázza neki:

- A kislány feldöntött, s te megütötted magad. Menj oda hozzá, mondd meg, hogy te ezt nem szeretted, neked ez fájt.

Elapadnak a könnyek.

Önbizalommal telten visszamegy a két nagyobbhoz.

Ahhoz lép, aki az imént fellökte, és megsimogatja az arcát:

- Nagyon sajnálom, én is szeretnék játszani! - mondja.

A lányok megriadtan állnak, láthatóan nem értik, mi történik.

- Nagyon sajnálom, én is szeretnék játszani! – simogatja meg újra a másik kislány arcát.

Azok a ketten egymásra néznek, egyszerre megértik, összenevetnek, ők is megsimogatják a kicsit, majd közrekapják, együtt szaladnak a homokozóhoz.

Estig játszanak nagy egyetértésben.

Bogár Zsuzsanna

AMI A RAJZFILMEKBŐL KIMARADT...

BC)@K@

„A szavak ablakok vagy falak, elítélnék vagy felszabadítanak”

Dr. Marshall B. Rosenberg, az „Erőszakmentes kommunikáció” módszerének kidolgozója arra tette fel az életét, hogy minél több emberhez eljusson egy olyan eszköz, melynek segítségével félreértéseink, konfliktusaink könnyebben kezelhetővé válnak.

Dr. Marshall B. Rosenberg, aki az Erőszakmentes Kommunikációt, mint megtanulható módszert kidolgozta, a zsiráfot választotta a módszer jelképéül. A zsiráfnak van a szárazföldi állatok közül a legnagyobb szíve. A zsiráf feje magasan, lombok között van, ahol tiszta a levegő és csend van. Einstein szerint semmilyen problémát nem lehet megoldani azon a szinten, ahol a probléma van, csak egy magasabb pontról rálátva vagyunk képesek megérteni az összefüggéseket és megtalálni a kivezető utat. A zsiráf ezt a szemléletet szimbolizálja az Erőszakmentes Kommunikációban.

A kommunikációs modell lényege, hogy őszintén és tisztán fejezzük ki magunkat, miközben tisztelettel és együttérzéssel figyeljük a másikat. Fel kell ismerni, hogy melyek a saját és beszélgetőpartnerünk mélyen rejlő szükségletei. Kommunikációs szokásainkra általában az jellemző, hogy a minket érő bírálat vagy kritika hatására a védekezést, visszavonulást vagy támadást választjuk. Ez az erőszakos reakció változtatható meg a módszer segítségével. A cél az, hogy diagnosztizálás és bírálat helyett saját és beszélgetőpartnerünk érzéseire és vágyaira figyeljünk. Ez segíti, hogy figyelmesebbek, empátikusabbak legyünk kommunikációink során, és hogy nagyobb tisztelettel forduljunk beszélgetőpartnerreink felé.

A módszer alapja az együttérzés. Használatának nem feltétele, hogy a beszélgetőpartner is ismerje a módszer nyelvezetét. Azonban, ha együttérzést mutatunk, és mindent megteszünk, hogy ezt a beszélgetőpartner is észrevegye, akkor ő – anélkül, hogy ezt tudatosan észrevenné – csatlakozni fog hozzánk a folyamatban és elérhetjük, hogy mindketten együttérzéssel figyeljünk a másikra.

Kommunikációink során a félreértések gyakori oka, hogy azt gondoljuk, hogy ha valaki nemet mond nekünk, az azt jelenti, hogy velünk van valami baj. Pedig arról van szó, hogy a másik valami mást szeretne, mint mi.

A közös cél eléréséhez négy területre célszerű összpontosítani beszélgetéseink során:

1. Próbáljunk meg arra figyelni, hogy mi történik egy adott helyzetben, anélkül, hogy közléseinkben bírálnánk vagy minősítsenék a másikat. Próbáljuk meg kimondani, hogy mit tesz a másik, ami nekünk vagy tetszik, vagy nem.

(Az „értékelés és ítékezés nélküli megfigyelés” elsajátítása azért fontos, mert ha egy másik ember gondolatát a tetteiből próbáljuk kikövetkeztetni, az nem ugyanaz, mintha megfigyeljük a viselkedését. Ha nem sikerül szétválasztani a megfigyelést a véleménynyilvánítástól, akkor a beszélgetőpartnerünk hajlamos a szavainkból kritikát kihallani és ellenállni annak, amit mondunk.)

2. Fejezzük ki érzéseinket, ami a másik tettének megfigyelése közben ébred bennünk.

(Érdemes olyan szókincset kifejlesztenünk, amivel pontosan és egyértelműen meg tudjuk nevezni aktuális érzésünket, könnyebben tudunk egymással kapcsolatba lépni. Segítheti a konfliktusok megoldását, ha érzéseink kimutatásával hajlandóak vagyunk jelezni sebezhetőségünket.)

3. Mondjuk el, hogy az említett érzésünkhöz milyen szükséglet kapcsolódik.

(Minél közvetlenebbül tudjuk összekapcsolni az érzéseinket a szükségleteinkkel, annál könnyebb másoknak együttérzéssel válaszolni. Ha teljes felelősséget vállalunk saját érzéseinkért, de nem a másokéért, és közben tudatában vagyunk annak, hogy mások kárára nem tudjuk kielégíteni saját szükségleteinket, akkor „érzelmi felszabadulásban” lesz részünk érzelmi fejlődésünk során.)

4. Forduljunk kéréssel a másikhöz, fejezzük ki, hogy mit szeretnénk.

(Törekednünk kell a pozitív megfogalmazásra. Arról beszéljünk, amit kérünk, és nem arról, amit nem kérünk. Minél egyértelműbben tudjuk kifejezni, hogy mit várunk, annál valószínűbb, hogy meg is kapjuk. Célszerű megtanulni megbizonyosodni arról, hogy a mondandónkat pontosan értették-e.)

Az Erőszakmentes Kommunikáció lényege, hogy a fenti négy információt világosan jelezzük beszélgetőpartnerünkkel, illetve, hogy nyitottak legyünk ugyanezen információk fogadására a másik embertől. Tudomásul vesszük az ő megfigyelését, érzését és szükségletét, majd

pedig kérése meghallgatásával megtudjuk, hogy mivel gazdagíthatnánk az ő életét. Ezzel megalapozzuk a kommunikáció kétirányú áramlását, amittől az együttérzés természetes módon megjelenik.

Ezt a technikát sikeresen alkalmazhatjuk a párkapcsolatunkban, családjunkban, az iskolában, szervezetekben és intézetekben, pszichoterápiában és lelki tanácsadásban, diplomáciai és üzleti tárgyalások során; illetve bármilyen természetű vitában és konfliktusban.

Dr. Marshall B. Rosenberg szerint az Erőszakmentes Kommunikáció világszerte értékes eszköz lehet az erőszakos konfliktusokkal és súlyos etnikai, vallási vagy politikai feszültségekkel terhes közösségek számára.

Az Erőszakmentes kommunikáció elsajátításához nagyon sok gyakorlásra van szükség. Erőszakmentes kommunikációs képzések a világ minden táján, több mint 30 országban folynak iskolákban, állami szervezetekben, magánvállalatoknál, ipari és kereskedelmi cégeknél és szociális intézményekben. Magyarországon is részt vehetünk különböző tanfolyamokon, alapozó és gyakorló képzéseken, üzleti tréningeken. A képzéseket a nemzetközi Erőszakmentes Kommunikációs Központ (CNVC) által hitelesített trénerok tartják.

Oppe Judit

További információ: Jónai Éva Hava (www.emk.hu); Rambala Éva (www.rambala.hu)

Dr. Marshall B. Rosenberg: *A szavak ablakok vagy falak* (Budapest, 2001)

A nemzetközi EMK központ honlapja: www.cnvc.org

Sorják

Tűsarkú cipő
 Szűk fehérnemű
 Meg nem rágott falatok
 El nem sírt könnyek
 Szeretetlen végzett munka
 Félig se teleszívott tüdő
 Ennivalónak látszó műanyagok
 Szabad ég alatt sose lenni
 Pihenés helyett gyógyszert szedni
 DADA*
 Éneklés – tánc – nagycsalád, örömnépek hiánya
 Másnak látszani, külső elvárásnak megfelelni, csak belül lázadozni
 Stressz
 Gyökértelen sodródni
 Szexualitásunkkal játszmázni
 Alábecsülni belső értékeinket
 Mástól a felelősséget elbitorolni
 Hamisan szólni
 Kutakodni abban, ami nem tartozik ránk
 Háborogni a Dolgok végső célja iránt

erőszak
 ellenünk:
 meg – sohase – hallott belső vitánk...

Bogár Zsuzsanna

* (Drog Alkohol Dohányzás AIDS = szexuális szabadság,
 a húszegynéhány évesek ismerhetik ezt a betűszót – az iskolában tanították nekik, hogyan utasítsák vissza ezeket)

„Ragyogásunk és nem sötétségünk az, ami megrémít minket.”
Marianne Williamson

Mai Menü

A Mentrópia kulturális ajánlata Tóth Andrásról

Költészet Napja

Olvass, hass, alkoss!

1964 óta, József Attila születésnapján, április 11-én ünnepeljük a Költészet Napját. Április 11-én, amikor virágoznak a fák, szerelmes a világ és amúgy is romantikusak vagyunk. Jól jön ilyenkor egy kis költészet, akár magától József Attilától.

Szerelmes volt a költő is, ennek látható jelei vannak verseiben: például a jómódú polgárcsaládból származó Vágó Mártába, de a lány egyéves londoni tanulmányútra ment. Idegösszeomlással szanatóriumba került. 1930-tól Szántó Judit volt az élettársa, nagy szegénységben éltek. Később szakítottak. 1935-ben beleszeretett pszichoanalitikus kezelőjébe, Gyömrői Editbe. A „Nagyon fáj” szerelmes verseinek ez a kapcsolat az ihletője:

„Kettős teher
s kettős kincs, hogy szeretni kell.
Ki szeret s párra nem találhat,
oly hontalan,
mint amilyen gyámoltalan
a szükségét végző vadállat.”

„Kettős teher
s kettős kincs, hogy szeretni kell.
Ki szeret s párra nem találhat,
oly hontalan,
mint amilyen gyámoltalan
a szükségét végző vadállat.”

Kevesen tudják, hogy noha a költészet napját József Attila születéséhez kötjük, szintén április 11-én született Márai Sándor, öt évvel József Attila előtt, 1900-ban. Márai-nap lesz április 19-én a Petőfi Irodalmi Múzeumban, ott a helye annak, aki a Fűves Könyvet lapozza lefekvés előtt.

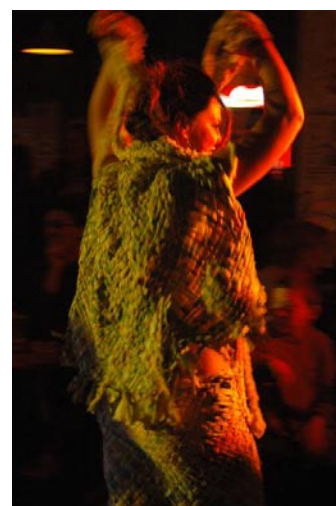
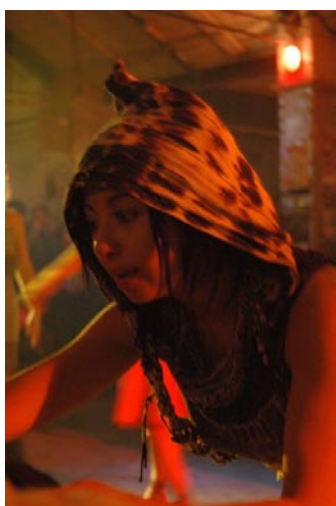
„Boldogság természetesen nincsen, abban a lepárolható, csomagolható, címkézhető értelemben, mint ahogy a legtöbb ember elképzei. Mintha csak be kellene menni egy gyógyszertárba, ahol adnak, három hatvanért, egy gyógyszert, s aztán nem fáj többé semmi. Mintha élne valahol egy nő számára egy férfi, vagy egy férfi számára egy nő, s ha egyszer találkoznak, nincs többé félreértés, sem önzés, sem harag, csak örök derű, állandó elégedtség, jókedv és egészség. Mintha a boldogság más is lenne, mint vágy az elérhetetlen után! Legtöbb ember egy életet tölt el azzal, hogy módszeresen, izzadva, szorgalmasan és ernyedetlenül készül a boldogságra. Terveket dolgoznak ki, hogy boldogok legyenek, utaznak és munkálkodnak e célból, gyűjtik a boldogság kellékeit, a hangya szorgalmával és a tigris ragadozó mohóságával. S mikor eltelt az élet, megtudják, hogy nem elég megszerezni a boldogság összes kellékeit. Boldognak is kell lenni, közben. S erről megfeledkeztek.”

Ma olvassunk el legalább egy verset, különben már az is nagy teljesítmény e rohanó világunkban, hogy ha valaki ezeket a fenti sorokat is magáévá tette. Jó úton járunk.

(Képek: Book Heart – bizzior, www.sxc.hu; Books – vierdrie, www.sxc.hu)

Recycling Fesztiválról

<http://mentropia.2722.hu/index.php?kat=esemeny&cikk=esem138.txt>

Két keréken az Unióban – Szuperinfó Országos Kerékpártúra 2007.

„A világbékét csak úgy lehet megőrizni, ha az azt fenyegető veszélyekkel arányban álló, kreatív erőfeszítéseket teszünk.”
(Robert Schuman francia külügyminiszter, 1950. május 9.)

Váljon tömegközlekedési eszközzé a kerékpár az Unióban!

Zelei József szervezésével megrendezésre kerül idén egy olyan kerékpártúra, amely fontos célok kitűzésével kíván változtatni az egyre romló természeti gondokon, jelenségeken. Ezek a következők:

A megmozdulásnak több célja is van:

- Béke, a megbékélés hirdetése
- Természet védelme
- Sport és kerékpározás szeretete és hasznossága
- A tisztább levegőért és környezetért
- Egészséges életmód hirdetése
- Globális felmelegedés elleni fellépés

A várható táv: 1800-2000 km

A Túra jellege: nyitott, ami azt jelenti, hogy a meglátogatott települések lakosai (saját felelősségükre) csatlakozhatnak és kerekeshetnek.

A Túra résztvevői:

- Zelei József, kerékpáros szervező és kerékpáros
- Bagó Sándor kísérő
- 1 főszponzor fekvőkeréppárral
- Magyarország

A turné forgatókönyve alapján a nagyobb települések vezetőit (Városi, Megyei Önkormányzat), politikusait, sporthivatalait megkeresik és invitálják egy rövid, jelképes kerékpározásra. Ezzel is jó példát mutathatnak a polgárainknak e nemes ügy érdekében. Természetesen a helyi kerékpáros egyesületekkel is felveszik a kapcsolatot, segítségül hívva őket a szervezésben és propagandában.

A vállalkozás utolsó állomása a főváros lesz, ahová május 9-én, az Unió Napján, s a II. világháborús „Győzelem napján” érkeznek.

A Túra útvonala:

Indulás: Eger - Dobó tér (Bajcsy u. – Kossuth u. - Egészségház u. – Érsekkert) 2007. április 27. 15:00 órakor

Programtervezet:

Nap	Dátum	Óra	Érkezés	Helyi protokoll	Békekerekezés
Szombat	Április 28.	9:00	Miskolc	9:00 – 12:00	13:00 – 14:00
Vasárnap	Április 29.	8:00	Debrecen	8:00 – 10:00	11:00 – 13:00
Hétfő	Április 30.	10:00	Szolnok	10:00 – 12:00	13:00 – 14:00
Kedd	Május 1.	8:00	Kecskemét	9:00 – 10:00	11:00 – 12:00
Szerda	Május 2.	8:00	Szeged	8:00 – 9:00	9:00 – 10:00
Csütörtök	Május 3.	11:00	Pécs	11:00 – 12:00	12:00 – 13:00
Péntek	Május 4.	8:00	Kaposvár	8:00 – 10:00	10:00 11:00
Szombat	Május 5.	10:00	Zalaegerszeg	11:00 – 12:00	13:00 – 14:00
Vasárnap	Május 6.	8:00	Szombathely	9:00 – 11:00	11:00 – 12:00
Hétfő	Május 7.	8:00	Győr	8:00 – 10:00	10:00 – 11:00
Kedd	Május 8.	8:00	Székesfehérvár	8:00 – 10:00	10:00 – 11:00
Szerda	Május 9.	9:00	Budapest	9:00 – 11:00	11:00 – 13:00

A Túra politikamentes és nincs vallási megkülönböztetés sem. Az útra a szervező magával viszi a „Béke Könyvet” (amely már más számos európai túrája során vele volt). Ezt már több mint fél Európa aláírta, de még nincs tele! Csak néhány példa azok közül, akik már aláírták:

Az EU bizottság Kovács László biztos úr brüsszeli kabinetje; London város főtitkára, Anthony Mayer; Dr. Göncz Kinga Magyarország Külügyminiszter Asszonya.

Információt kérni az alábbi elérhetőségen lehet:

Zelei József (szervező és kerékpáros)
Mobil: 06-70-361-23-62
Internet: www.ketkeréken.extra.hu

Minden ember vágya, hogy nyugalomban, egészségben, kellemes környezetben, tiszta levegőben éljen és biztonságban érezze gyermekei és családja jövőjét. Csatlakozunk hát, minél többen ehhez a reménytelte akcióhoz, amelynek etikus, elismerésre méltó céljai egy lépéssel közelebb visznek egy erősebb, tisztább, egészségesebb Magyarországhoz!

Szalóki Zsófia

Ez itt az Ön
– általunk készített –
ingyenes
hirdetésének a helye!
Kontakt:
sablikih@gmail.com

Mai Menü

A Mentrópia kulturális ajánlata Tóth Andrásról

*“Ahogy felszabadulunk félelmeink alól, gondtalan jelenlétünk másokat is felszabadít.”
Marianne Williamson*

A csodaszarvas és az Aranyszamár

Az Aranyszamár Színház következő előadásának - 2007. április 21. 10.30 - érdekessége, hogy a jól ismert történetet egy kevésbé szokványos szemszögből mutatják be. Hunor és Magyar találkozott a Csodafejű szarvassal, aki elvezette őket a magyarok egyik őshazájába – ezt a sztorit sokan ismerjük Ám az már kevésbé ismert, hogy ki is volt ez a szarvas valójában, miért indult útnak, hogy eleinket magával csalogassa az akkori Szkítiába.

Ez a kérdés nagyon is fontos a mese szempontjából, amelyre az előadás épül. Talán ezért időzünk egy kicsit többet Dul király udvarában, megismerkedünk leányaival, Vadrózsával és Harmatgyöngyével, valamint a boszorkánnyal és fiaival, akik leánykérés ürügyén a birodalom megszerzésére törnek. Mert így kezdődik a Csodaszarvas meséje, amelynek az ismert monda a megoldása.

Az idén 10 éves Aranyszamár Színház előadása Budapesten látható az Erzsébetvárosi Közösségi Házban, a hetedik kerületben.

Aranyszamár játék:

Honnan ismerős a társulat neve, az Aranyszamár?

A helyes megfejtők között két belépőt sorsolunk ki az április 21-i előadásra.

Megfejtésedet elküldheted az aranyszamár@gmail.com címre.

Beküldési határidő: 2007. április 19.

Kifut a Titanic

Tizennegyedszer

Tizenegy napig tart idén a rangos nemzetközi filmes mustra, a Titanic, amelyen 27 ország 64 filmje forog. A filmfesztivál négy helyszínén, az Uránia Nemzeti Filmszínházban, a Vörösmarty és a Toldi moziban, valamint az Örökmozgóban várja az érdeklődőket, akik 700, 800 és 850 forintért válhatnak jegyet.

A nyitófilm április 12-én este Nick Cassavetes Alpha Dog című krimije lesz, amely az FBI történetének legkeresettebb legfiatalabb bűnözője, Jesse James Hollywood életét meséli el. Április 15-én, a Titanic keretében mutatják be Török Ferenc új filmjét, az Overnight-ot, amely német koprodukcióban készült és a fiatal rendező harmadik nagyjátékfilmje.

A filmek a fesztivál egyedi profiljában szekcióba rendeződnek, idén először külön zenei szekció is lesz.

A 14. Titanic Nemzetközi Filmfesztivál nemzetközi zsűrijét Ronald Bergan brit filmkritikus, Marit Kapla, a Göteborgi Nemzetközi Filmfesztivál új igazgatója, és Pálfi György filmrendező alkotják. Ők hárman ítélik oda a 10 ezer euró jutalommal járó, Görömbei Luca üvegiparművész tervezte Hullámtörők-díjat a legjobb versenyfilmnek. A tróféáért nyolc film küzd meg. Indul az argentin Antenna, a fekete-fehér tündérmese a média totalitárius uralmáról.

Kihívó a mexikói Vasárnapi hulla, mely ugyan színes film, de a humora

éjfekete, valamint a dél-koreai A gazdatest, amely a március végi hongkongi filmfesztiválon már tarolt: elnyerte a legjobb ázsiai film díját.

Az amerikaiakat sem kell féltetni, ezúttal vígjátékkal versenyeznek, amely a

Csuklónyiszálók címre hallgat, és szintén fesztiválnyertes: a Robert

Redford alapította Sundance közönségét vette le a lábáról legutóbb.

Részletes program:

<http://www.titanicfilmfest.hu/2007/>

Minden eladó?

Az este elborította a várost szürke navigációs sötétséggel, és a házak között kigyúltak a közvilágítás fényei. Vele együtt a számtalan reklám is világra ébredt. „Vegyél meg! Vegyél meg!” Nem tudott nem odanézni, minden irányból bombázta érzékeit a rengeteg hír és újdonság. „Ki engedte meg, hogy az életembe törjete?” A lélek megerőszkolása.

Az este elborította a várost szürke navigációs sötétséggel, és a házak között kigyúltak a közvilágítás fényei. Vele együtt a számtalan reklámfelirat, cégér és sztilájt (sic!) is világra ébredt, hogynem öntudatra, de nem, öntudatra mégsem. Inkább öntudatalattira. „Az Ön tudatalattijára.” Nem tudott nem odanézni, minden irányból bombázta érzékeit a rengeteg hír, reklám és újdonság. Egymás hegyén-hátán villóztak, forogtak és incselkedtek a színes médiumok, kiabáltak és suttogtak, kacagva parancsoltak és nyűszítve könyörögtek figyelemért. „Vegyél meg! Vegyél meg!” Pedig ő csak haza akart menni. A saját különbejáratú gondolataival, érzéseivel. A zenével a fülhallgatójában. A meghitt és bensőséges életével, amit már igazán kiérdemelt. Beállt a villamosmegállóba, de az a fránya kombinó sehol. Hát persze, este van. Behunyta a szemét, mert a külvilág csak nem akarta békénhagyni. Alig bírta megállni, hogy ne nézze meg a legújabb modelldivat remekeit, a legfinomabb sonkát, a legtutibb percdíjakat, a legtrendibb munkalehetőségeket. Pedig nem akarta. Erőt vett magán és a legősibb jogát merészelté érvényesíteni: a szabad akaratát. Szemeit összezárva tartotta.

„De ez mégsem mehet így!”

Mi van, ha elmegy a villamos, mert nem látta meg? Vagy ráesik egy elővigyázatlan alvajáró a tetőről? Muszáj kinéznie a fejéből. Mire való a szeme, ha nem arra, hogy felfogja a környezetet, érzékeljen és beengedje az elmébe a fényt?

Vagy a teljes sötétséget. Mostanában mintha leginkább csak a sötétséget...

„Ez szörnyű. Ez a lélek megerőszkolása!”

Végre megérkezett a sárga tünemény. Meghallotta hangját, de azért utat engedett a látásának is. A körülötte állók gyorsan körbefolyták a kijáratokat, mintha attól félnének, egyedül maradnak a reklámokkal, és azok egy alkalmas pillanatban megfojtják őket.

Fellélegzett, amikor felszállt a járműre és gyorsan beljebb evickélt, hogy nehogy még egy médium retinán találja. Ha szerencséje van, talán megússza...

Azon kapta magát, hogy a cégéreket és lámpákat fürkészi. Valami vonta őt, hogy kíváncsian nézelődjön: „jé, egy elem- és akkumulátorbolt, ezt jó tudni, nahát, hogy lehet így hívni egy török kajaldát? Nagyon jó, a mozi megvan, de mit látok, üzleti iskola?”

„Ez nem mehet így tovább!”

Mindent kiszívna a lelkéből, és önmagukkal tolokodnak be oda ezek a színes-szagos reklámhegyek.

„Ki engedte ezt meg, hogy az életembe törjete?”

A Nyugatinál arculcsapták a színes, villódzó vagy éppen konstans, hideg fényben csillogó hirdető alkalmatosságok. A házak tetejéről hivalkodtak és a lába alól kandikáltak ki. Összesen huszonzhárom számolt meg ott, álló helyében, aztán belefáradt.

„Minden eladó!”

Az emberek körülötte zsi bongva, fel sem nézve, zombiként haladtak úticéljuk felé. Egymást fellökve vagy -tartóztatva, zsi bbadtan és halottsápadt arccal. Minden eladó.

Hazasietett; oda, ahol csak néha-néha pislantott be egy-egy banner vagy kéretlen szpem (sic!) az internetről, és az is akkor, amikor ő akarta.

„Nem, kérem, nem minden eladó. A lelkem nem eladó.”

Szabó Borka

sic!: e rövidítés előtt álló kifejezés az író direkt szándéka szerint van írva

hirdetés

“Magyarország számára a 2007-2013. közötti időszakban közel 8 000 milliárd forint Uniós és hazai fejlesztési forrás válik elérhetővé. 19. század vége óta nem látott fejlesztések indulhatnak meg hazánkban.”

www.palyazatiro.hu

Őszi fordulat

Már vagy húszszor érte meg az ősz, de még mindig nem talált semmit, amit szeretni tudott volna benne. Ez volt a huszonegyedik alkalom, hogy a természet valahogy megbolondult, tarka ruhát váltottak magukra a fák, és reggel fehér lepel borította a fűvet, már azt a keveset, ami egy nagy városban megél. A fehér lepellel és a tarka levelekkel a hideg is együtt jár, talán ez volt az ősz leggyengébbik pontja, amiért Győző utálta ezt a mások szerint csodálatos három hónapot. Győző - akit 190 centis magassága és általában sűrű fekete borostával borított férfias arca ellenére még mindig Győzikeként szólítottak, nem csak a szülei de a barátai, sőt alkalmi barátnői is - földre szegezett tekintettel történet sajátos tempójával a munkahelye felé, ami akkori lakhelyétől három saroknyira helyezkedett - vagy inkább terült el, ahogy az egy ekkora húsipari céghez leginkább megfelelő kifejezés -, miközben a sokak által kedvelt témán, a „semmin” gondolkodott. Szokásos reggeli sétája közben azért néha belerúgott a földet szétszórtan beborító szinkavalkádba, aminek következményeként a télre készülő fák elhullajtott levelei felreppentek és pajkos játékbá kezdtek a széllel. Győzikét ez a mindennapos, ám mégis érdekes jelenség nem igazán izgatta, ő túlságosan is el volt foglalva a maga „semmijével”.

Tulajdonképpen nem is azon, vagyis nem a „semmin” gondolkodott, de ha abban a pillanatban megkérdezték volna, hogy: „Ugyan, pajtás, min töröd az agyad?” Azt mondta volna: „Semmin”.

És valóban tényleg semmin nem járt az esze, ha a hétköznapi értelmében vesszük azt a rengeteg dolgot, ami azon az őszi reggelen a fejében kavargott. Valójában sem ő, sem én, sem a homo sapiens egyik intelligens példánya nem lett volna képes összefoglalni a gondolatait. Ezért mindenki azt válaszolta volna, amit Győzike. „Semmin!”

Az igazság az, hogy ez a mogorva, leveleket rugdosó alak az életén gondolkodott. Arra gondolt, hogy vajon mi értelme van annak, hogy ő reggel 6.30-kor felkel, fogat mos, felöltözik, megreggelizik, elmegy dolgozni, este 6-kor hazaér, megvacsorázik, megnézi az értelmetlen showműsorok tömkelegét, majd elalszik a kanapén. Ennek mi az értelme? ÉS UGYAN mi az értelme annak, hogy másnap reggel felkel 6.30-kor, fogat mos, felöltözik, megreggelizik, elmegy dolgozni, este 6-kor hazaér, megvacsorázik, megnézi az értelmetlen showműsorok tömkelegét, majd elalszik a kanapén.

Győző élete ezekből az egyszerű cselekvésekből állt mindennap a héten, a hónapban, az évben. Kivéve a hétvégéket, amikor az „elmegy dolgozni” rész kimarad, és egésznapos „értelmetlen showműsorok” bámulásával telik, amit néha egy-egy reklámblokk, vagy egykori b-kategóriás mozifilm szakít meg, hogy ugyan, ne legyen már olyan egyhangú az átlagember élete. Mert bizony, bármilyen nehéz is elfogadnunk, ez az átlag ma Magyarországon, ez az átlag Franciaországban, Nagy-Britanniában, és a tengerentúlon, bárhol, az egész világon - legalábbis Győző ezzel ámitja magát. Nekünk viszont be kell látnunk, hogy ez tulajdonképpen nem is annyira ámitás, mint inkább a valóság. Sokan vagyunk még, akiket munkába menet -akár a „cégtől” kapott drága autóval, akár biciklin, akár gyalog - ugyanez a dolog foglalkoztat. Miért? Miért kell, hogy így legyen? Egyszer meghalok, és nem csináltam semmi olyat, ami nekem jó.

Borostás emberünk elért a napi „szórakoztatásáért” felelős építmény bejáratáig, ahol a portás unott arcáról gond nélkül leolvashatta azokat a jegyeket, amiket őrajta vélt felfedezni az utca embere, miközben a fávelekkel hadakozva errefele igyekezett. Bár köszönni igazán nem szeretett, most túlzottan kedve sem volt hozzá, de azért magára erőltetett egy halványít barátságosabb ábrázatot.

- Jó reggelt! - köszönté halkán és mogorván, ahogy az tőle megszokott volt.

De úgy látszott, a portás még nem szokta meg, vagy egyszerűen csak nem figyelt a szürke ballonkabát és a kopott - nem koptatott, az túl drága - farmernadrág gazdjára. A TV szériafelszerelés az ilyen portáskuckókban, természetesen itt is megvolt; valószínű, ez vonhatta el az ettől a pillanattól fogva Győző számára ellen-szermes portás figyelmét.

Ez a kis incidens is képes volt arra, hogy Győző gondolatait és egész testét is más irányba telerje. Megfordult a kapuban, és kilépett az épületből. Mély levegőt vett, mintha napokat töltött volna a gyárban bezárva. Hasonló mély levegővételt talán a frissen szabadult raboknál figyelhet meg az ember. És bármilyen meglepő, sem ő, sem Győzike a friss levegő miatt sóhajtott ekkorát, hanem a szabadság illatát próbálták megérezni. Attól a pillanattól hogy ő kilépett a cég kapuján, többé már nem dolgozott ott, soha többé nem kell oda visszamennie, nem kell naphosszat azt tennie, amit mások akarnak, ő ettől a pillanattól szabad.

Hogy meddig? Nos, erre a kérdésre akkor a válasza ez lett volna:

„Életem végéig!”

Igaza volt.

Körülnézett az utcán, amely egykoron nagyon fontos volt számára. Ez volt az az utca, melyen minden reggel mogorván caplatott végig és minden este felszabadulva sétált haza. Most is

- mint mindig - embereket látott. De ezek az emberek most közel sem voltak olyan közömbösek vagy ellenszenvesek, mint korábban bármikor. Volt ideje, figyelte az embereket. Odaát a parkban egy fagyaltoskocsi próbált megszabadulni a nyárról megmaradt fagyalttól, míg mellette az emberek már kabátban sétáltak. Győző látta az arcán a szomorúságot, és egy pillanatra át is érezte minden baját. Korábban ezzel soha nem foglalkozott. A saját problémáival volt elfoglalva, mint minden ember manapság. De a fagyaltos most sem érdekelte sokáig, tekintete továbbcsúszott. Átnézett a túloldalra, ahol egy kisgyerek igyekezett utolérni egy barna kiskutyát. A fiú után egy láthatóan felbőszült nő rohant kiabálva.

A kutya lerohant az úttestre.

A lámpa piros volt.

Győzőnek hirtelen minden világos lett.

Ezért nem ment ma be a munkahelyére. Átrohant a túloldalra, és már-már úgy érezte, mindennek vége, végig kell néznie egy kisfiú halálát; a gyerek engedelmesen megállt a járda- szegélyen. A nő ekkor végre odaért.

Érzelmét nem tudta kezelni, először egy pofonnal tolerálta kisfia szófogatatlanságát, majd gyengéden magához ölelte a síró gyermeket.

Győző csak állt ott. Rettenetesen érezte magát. Végre úgy érezhette, volt értelme eddigi életének, ám ez az illúzió most egy pillanattal alatt - ahogy jött, úgy - szerte is foszlott.

Az anyuka egy hálás pillantást vetett még feléje, majd kézen fogva kisfiát átsétált a túloldalra, ahol a rendetlen kutya húzta meg magát.

A szürke ballonkabát most nem védte a hidegtől, fázott és melege is volt egyszerre, hontalannak, elveszettnek érezte magát. Ismét visszazuhant a saját problémái közé. Átment ő is a zebra-n, be a parkba. Már majdnem úgy döntött, hogy megfordul és visszamegy dolgozni, mikor felnézett, és ott látta maga előtt a fagyaltoskocsit. Megtorpant.

Az eladófiúnak felcsillant a szeme, vevőfogadói pozícióba helyezkedett és várta a kívánságokat.

Győzike odalépett és rendelt egy vanília-csokoládé fagyit.

Miután kezébe kapta a fagyos édességet, jobban érezte magát.

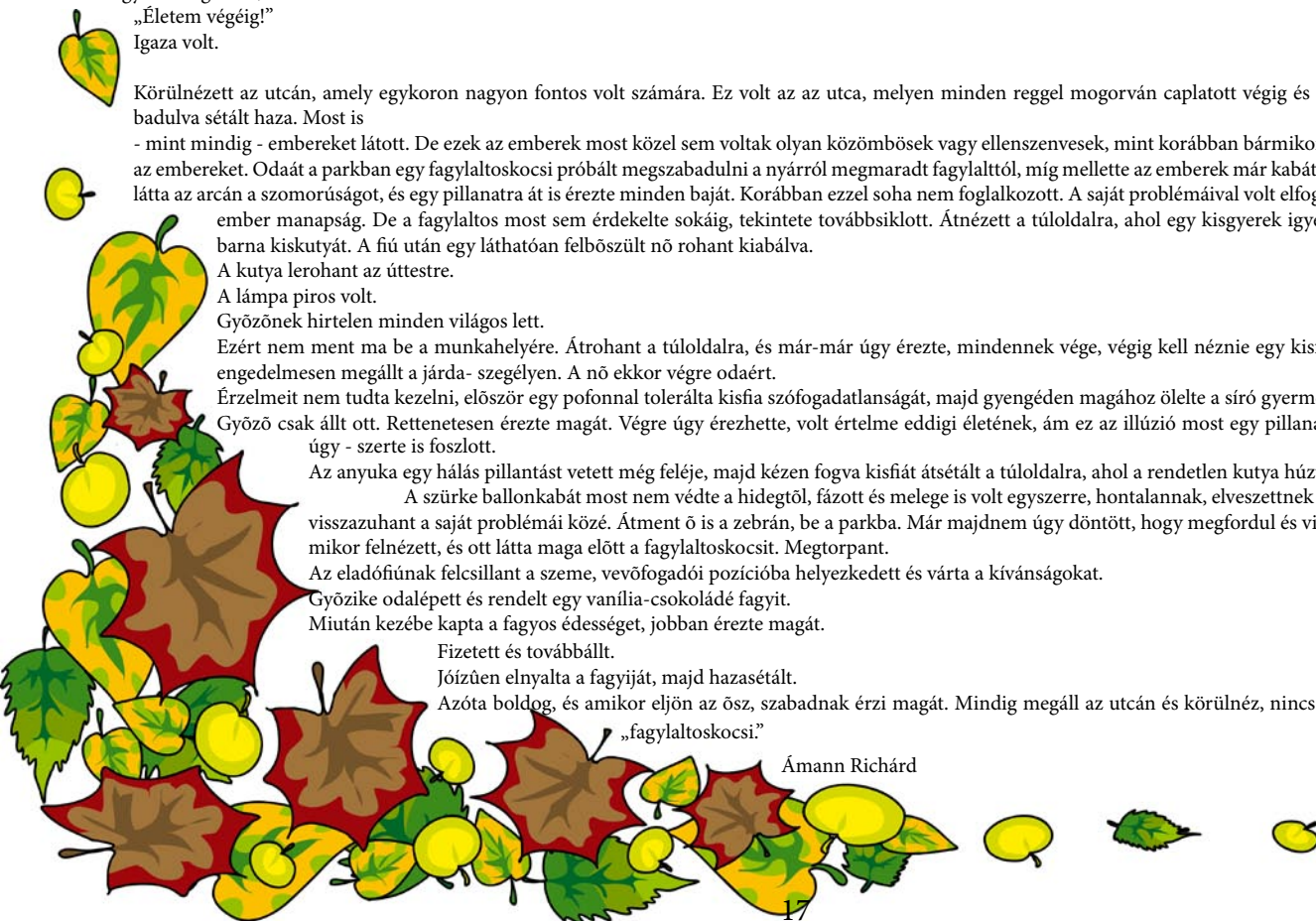
Fizetett és továbbállt.

Jóízűen elnyalta a fagyiját, majd hazasétált.

Azóta boldog, és amikor eljön az ősz, szabadnak érzi magát. Mindig megáll az utcán és körülnéz, nincs-e a közelben egy

„fagyaltoskocsi.”

Ámann Richárd

Ámann Richárd
Bogár Zsuzsanna
Gubis Mariann fotó
Kellényi Kata kulcsíny
Oppe Judit
Orosz Norbert bulvár blokk
Sablik Henrik főszerkesztő sablikh@gmail.com
Szabóorka illusztráció, korrektúra
Szalóki Zsófia
Ternák Tünde
Toldi Miklós
Tóth András szerkesztő
Szerkesztők

mentropia@yahoogroups.hu

www.mentropia.hu

Kézzel készült.